

1. **BIESIADNY** (12) *ai*

biesiadny (8), **biesiedny** (4); biesiadny *OrzRozm*, *Mącz* (7); biesiedny *GórnDworz* (3), *RejZwierc*.

e oraz *a jasne* (w tym *w* a 1 r. błędne znakowanie).

sg m N biesiadny (5). \diamond *I* biesiednym (1). \diamond *f N* biesiadną (1). \diamond *n N* biesiadn(e) (1). \diamond *pl N* subst biesiadn(e) (1). \diamond *G* biesiednych (1). \diamond *D* biesiednym (1). \diamond *A* subst biesiedn(e) (1).

Sł stp brak, *Cn notuje*, *Linde XVI – XVII w.*

Przymiotnik od „biesiadnik” (12) :

1. *Należący do biesiady, właściwy biesiadzie; wesoly, frywolny, lekki, zabawny, krotochwilny; convivialis, epularis Mącz, Cn; facetus Mącz; caenatorius, genialis, genianus Cn (8) :* Epularis, Goścynny/ Biefiądny/ álbo to co ku potráwam á Czzeniu gości należy. *Mącz* 107b; Facetus, Smielzny/ Kuńsztowny/ Biefiądny. *Mącz* 113b, 107b, 501a [2 r.]; przyiaciel przyiacielowi: do ítátiecznych rzeczy ítátieczny: do biefiednych trefny *GórnDworz* Dd8, M4; Potym też záfię ine biefiedne á wefole wirfze ípiewał. *RejZwierc* 169v.

2. *(O ludziach) lubiący biesiady, zabawy, hulanki; wesolego usposobienia; rozrzutny; comessabundus Mącz (4) :* Książę młode/ y názbyt bieśiádne/ prośił Krolá/ áby Krol ná dole w Mieście pomogł bieśiády iemu *OrzRozm* I4; Comessabundus, Biefiądny/ Rośprofzny, Stráwny *Mącz* 61b, 316b; kthorym fie podoba człowiek żwáwy/ á thákiego názowá biefiednym *GórnDworz* C8v.

Synonimy: 1. *godny, gościnnny, krotochwilny, kunsztowny, śmieszny, trefny, wesoly;* 2. *rozproszny, strawny, trefny, żwawy.*

Cf **BIESIEDNICZY**

ZZie